

Johan WINKLER (1840-1916), een Nederlands taalkundige, bracht in 1882 of 1883 een bezoek aan Brugge, Kortrijk en Oostende. Zijn indrukken schreef hij neer in het opstel "Land, volk en taal in West-Vlaanderen", opgenomen in het boek "Oud Nederland" ('s-Gravenhage, Charles Ewings, 1888). Zijn bezoek aan Oostende wordt hier in verkorte versie getrouw weergegeven.

E.S.

... Het heerlike, het schoone, het behagelike, het vroolike, het levendige Oostende ! Noord-Nederland heeft geene enkele plaats die met Oostende vergeleken worden kan. In hooftsaak, ja, is Oostende eene badplaats en visschersplaats als Scheveningen. Maar Scheveningen en Oostende mogen op éénen dag niet genoemd worden, zoo groot is het onderscheid. Oostende is als de koningin onder alle badplaatsen aan de Noordzee, en Scheveningen maakt, by Oostende vergeleken, eene armzalige vertooning. Scheveningen heeft niets dat halen kan by den geheel eenigen "Zeedijk" van Oostende. En de villa's op de scheveningsche duinen, de koffi- en eethuizen aldaar, met de gasthoven ingesloten, zijn bescheidene "optrekjes", zijn herbergjes, vergeleken by de prachtige gebouwen, die te Oostende aan den Zeedijk staan.

Oostende is eene stad van ruim 18.000 inwoners, en volkomen als Scheveningen, in het duin gelegen en aan het strand. De stad heeft een zeer nieuwerwetsch voorkomen, ook door hare regelmatige, elkanderen in rechte lynen snydende straten, haar mim vierkant marktplein, en het volkomen gemis aan oude gebouwen. Ik zag te Oostende geen enkel huis dat my ouder toescheen als 100 of 150 jaren, met uitzondering van de hoofdkerk, die er als eene groote dorpskerk uitziet, en van den toren, enkel maar den toren van het raadhuis, die zyne bruinrode muren gelukkig nog onbesmet en onbesmeerd heeft behouden, tusschen al die wit-gepleisterde, form- en karakterlooze huizen.

... Het glanspunt van Oostende is de "Zeedijk" en het strand. Die zoogenoemde Zeedijk wordt geformd door de uiterste ry duinen

.../...

aan den zee kant, die de eigenlike stad van het strand scheidt. Deze duinry is over eene lengte van anderhalf kilometer en eene breedte van dertig meter geslecht, dat is : afgeplat en effen gemaakt, en bevloerd met zeer groote, vierkante, blaue steenplaten. Naar de landzyde wordt deze dijk of dam, die tien meter hoog is, omzoomd door schoone, groote gebouen, in gesloten ry, huis aan huis, gasthoven, koffi- en ververschingshuizen en dergelijke inrichtingen, de eene al weelderiger als de andere, prachtige winkels vol kostbare waren, byzondere woonhuizen, enz. Deze gebouen zijn allen in schoone bouorde, velen in vlaamschen herboorte-stijl opgetrokken. Aan het zuidwestelike einde van den dijk verheft zich het badhuis, met overgroote weelde ingericht, als een uit der mate groot paviljoen ; en daar nevens de schoone villa van den koning der Belgen, in zwitserschen stijl geboud.

Zuidwestwaarts van den dijk is ook het tot badplaats ingerichte strand, dat hier veel breeder is als aan den hollandschen wal ; wel eens zoo breed. De dijk loopt aan de zeezyde, waar hy geheel met basaltblokken bedekt is, glooiend af. Drie zware basaltsteenen zeebrekers strekken zich, rechthoekig van den dijk wykende en dien beschuttende, verre in zee uit. Als het flood is, bespoelt de zee den voet van den dijk, en by eene frissche bries breken de golven tegen de glooiing. Het schouwspel dat die breede en vlakke Zeedijk, van vroolike, welgekleede wandelaars wemelende, dat die schoone gebouen opleveren, dat breede strand vol badgasten, badkoetsen, tentjes, enz, die heerlike zee, in den zonneschijn blinkende en flikkerende, en veelal verlevendigd door talryke visschersvaartuigen en door stoombooten, is geheel eenig schoon.

(vervolgt)